

tiðini, t.d. Marmorbrúnna, Kanalina við Christianshavn, Gefionmonamentið, havfrúnna o.s.fr. Vit sóu Christiansborg og Kongliga teatrið, men vit vóru ikki inni har. Vitingu eisini har, universitetið er, og vit sóu Regensen og Børsen o.s.fr. Tað, sum eftir var av tiðini, kundu vit vitja fólk í býnum, um vit høvdu kend fólk har. Og har komu mong at bjóða okkum. Sjálvur var eg saman við fyra øðrum boðin til Trónd Olsen á Malarenda, sum búði á Amager. Eisini var eg boðin at koma aftur í Tivoli saman við nøkrum fólki.

Nú eru 50 ár liðini síðan, og tann 11. juli komu 49 av okkum 80 saman á Hotel Hafnia, 20 av dreingjunum og 29 av gentunum. Summi høvdu

man ella konu við, so vit vóru gott 70 tilsamans. Tað var hugtakandi at hittast aftur. Her mintust vit hesa fráluku ferð, sum var so væl fyriskipað og væleydnað á allan hátt. Í tógn mintust vit tey 12 av okkum, sum ikki eru á lívi, og eisini teir triggjar lærararnar, meðan nøvn teirra vórðu upplisin. Tað var okkum til stóra gleði, at báðar lærarinnurnar kundu koma við. Vit høvdu aftur eydnuna við okkum hesa ferð við veðrinum, sum var okkum til vildar til gleði tyri okkum øll. Og samkoman endaði við, at mælt varð til at gera eina ferð niður til Danmarkar aftur í felag, m.a. at vitja Fregattina og at hetta kanska verður veruleiki um ikki so langa tíð.

Tummas Lenvig.

Vit hava fingið eitt blað til gávis at lesa, sum eitur: Luk Grønland op

í Knudhule vóru vit boðin heim til Ry at spæla fót-bólt og vórðu boðin til privatfólk saman við skúlabørnum har. So vórðu vit boðin til hin kenda háskúlan í býnum, Ry Folkehøjskole, har fyrstøðumaðurin Johannes Therkelsen tók imóti og sýndi okkum allan heiður og blískap og talaði um Føroyar og Danmark og segði, at nógvir føroyingar, gentur sum dreingir, høvdu verið næmingar har. Har kund 85 næmingar búgva. Umframt var ein handverkaraðild eisini.

Tann 18. august fóru vit til Keypmannahavnar og búðu á »Fregatten Jylland«. Har í høvuðsstaðnum vóru vit til tann 26. august. Vit komu á so mong stæð har, at her bert kunnu bert verða nevnd tey kendastu. Vit vitjaðu Statens Museum for Kunst, Rundatorn, Frúkirkju, Thorvaldsens Museum, Gammelstrand fiskatorg, Nationalmuseet, Tøjhuset, sum er eitt vápnasavn, og vit vóru í sirkus. Ein dagin vóru vit í Zoologisk Have, Familie Journal, Magasin du Nord, og vit vórðu boðin til veitslu í Føroyingafelag, har nógvir kend fólk vóru saman komin, og har Tróndur Olsen helt røðu, og Maria Mikkelsen heilsaði upp á okkum. Ein annan dag fóru vit við toki til Hillerød og vitjaðu Frederiksborg Slot, sum ber navnið Det Nationalhistoriske Museum på Frederiksborg. Seinni vóru vit nøkur í Danmarks radio og tosaðu og dansaðu føroyskan dans. Hetta var hin 21. august, leygarkvöld, og vit

Á badistrøndini við Knudso, niðan fyri Knudhule

endaðu øll í Tivoli. Dagin eftir fóru vit til Jægersborg Dyrehave og sólaðu okkum og høvdu tað gott. Har sóu vit ráðyr, dadyr, krúnhjörtur o.a. Mánadagin 23. august fóru vit til Grundtvigskirkjuna á Bispebjerg, sum tá ikki var liðug, men tornið varð vigt í 1927 og varð nýtt sum kirkja. Kirkjan varð grundað í 1921. Haðani fóru vit til tað fornminnis-savnið, sum ber navnið Ny Carlsberg Glyptotek. Dagin eftir fóru vit til Tuborg bryggjarini og nutu allan blískap og fingi so nógvir sodavatn, at vit aldri gloyma tað aftur. Vit vitjaðu Rådhusið og vóru uppi í torninum, har 286 trapputrin eru at ganga. Haðani kundu vit siggja út yvir býin við øllum sínum navnframu tornum. Eftir hetta vitjaðu vit víða um til gongu, bæði dann dagin og tað, sum eftir var av

50 ár seinni hittust tey aftur